ПРАКТИЧНА РОБОТА 01

Знайомство з операційною системою Linux та командним рядком bash План

- 1. Операційна система Linux.
- 2. Командний рядок bash: базові команди.
- 3. Додаткові можливості командного рядка bash.
- 4. Розширені можливості командного рядка bash.

1. Операційна система Linux

Для виконання практичної роботи потрібно отримати доступ до командного рядка bash операційної системи Linux. Існує кілька варіантів:

– для Windows 10 – встановити підсистему Linux відповідно до <u>інструкції</u>.

```
Installing, this may take a few minutes...

Please create a default UNIX user account. The username does not need to match your Windows username. For more information visit: https://aka.ms/wslusers

Enter new UNIX username: puasson

Enter new UNIX password:

Retype new UNIX password:

passwd: password updated successfully

Installation successful!

To run a command as administrator (user "root"), use "sudo <command>".

See "man sudo_root" for details.

puasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$
```

- Інсталювати віртуальну машину, наприклад VirtualBox, та встановити або розгорнути в ній образ операційної системи Linux. Зокрема, в мережі присутні готові образи ОС Ubuntu для VirtualBox та VMWare.
- Розгорнути операційну систему на завантажуючому флеш-пристрої, наприклад, як в <u>інструкції</u>.
- Встановити операційну систему Linux разом або замість операційної системи Windows, як пропонує <u>інструкція</u>.

2. Командний рядок bash: базові команди

Сучасні файлові системи мають дерева директорій (папок), у яких директорією є кореневий каталог (root directory, без батьківського каталогу) або субдиректорією (subdirectory, підпапкою, розміщеною в іншому каталозі). Постійний рух по дереву від дочірнього до батьківського елементу завжди веде до кореневого каталогу. Деякі файлові системи мають кілька кореневих каталогів (наприклад, диски Windows C:\, D:\ та ін.), проте Unix та Unix-подібні операційні системи мають єдиний кореневий каталог, який називається \.

Під час роботи з файловою системою користувач завжди працює всередині деякої папки, яку називають поточною (робочою) директорією. Вивести робочу директорію можна за допомогою команди **pwd** (print working directory)

\$ pwd

Вміст директорії у вигляді списку файлів та/або субдиректорій дозволяє отримати команда **1s** (list):

\$ 19

Показати приховані ("dot") файли можна за допомогою команди ls -a Показати детальну інформацію щодо файлів дозволяє команда ls -l Допускається комбінування кількох прапорців, на зразок ls -l -a Інколи можна визначати прапорці ланцюжком: ls -la замість ls -l -

а

Якщо поточний каталог не вміщає в собі підкаталогів, створіть їх за допомогою команди \mathbf{mkdir}

\$mkdir назвакаталогу

Змінити директорію можна за допомогою команди **cd** (change directory). Перегляньте вміст поточної директорії та перейдіть в одну з субдиректорій. Виведіть поточний каталог, потім — його вміст та ще раз. Якщо підкаталог існує, перейдіть у нього. Інакше — створіть за допомогою команди ткдіг. Поверніться в батьківську директорію за допомогою команди

s ad .

Перейдіть до домашньої директорії, використовуючи команду **cd** ~. Перейдіть у нашлибшу субдиректорію та спробуйте повернутись у домашній каталог шляхом поступового підйому по дереву каталогів: **cd** ../..

За потреби послідовного виконання кількох команд можна використовувати символ «;»:

\$ ls; pwd

Іншим корисним інструментом для постановки команд у ланцюжок ϵ &&: наступна команда після && не буде виконуватись, якщо попередня не змогла запуститись:

\$ cd dir1/dir2 && pwd && ls && cd

Запустіть дану команду в поточному вигляді та з реальними субдиректоріями на Вашій машині. Порівняйте роботу цих команд з відповідним записом через «;».

Інший символ - & - виглядає подібно до &&, проте здійснює абсолютно іншу роботу. Зазвичай виконання ланцюжка команд очікує, поки всі вони не будуть виконані, щоб дати користувачу подальшу можливість працювати з консоллю. За умови застосування & замість && нова команда не очікуватиме завершення роботи попередніх:

\$ cd dir1/dir2 && mvn package & cd

3 метою виведення допомоги щодо використання деякої команди спробуйте використовувати прапорець **-h** або **--help**

\$ du --help

Інформаційну довідку по команді можна отримати за допомогою команди **man** (manual). Вихід з режиму довідки здійснюється при натисненні клавіші **q**.

\$ man ls

Окремі команди передбачені для перегляду та редагування файлів. Спочатку розглянемо найпростіші можливості зі створення та видалення файлів та директорій. Команда **touch** спочатку була створена для редагування таймштампу файлів, проте також може застосовуватись для створення порожнього файлу. Виконати елементарне редагування файлу можна в простому текстовому редакторі **nano**.

\$ nano назвафайлу

Перехід між режимами редагування тексту та командним рядком відбувається при натисненні Ctrl+Z (вихід з nano) та виклику команди fg (повернення в nano). Створіть кілька файлів, у кожному з яких буде 10-15 рядків тексту.

У командному рядку bash можна запустити й інші текстові редактори, як з графічним інтерфейсом, так і без: nedit, emacs, vi, vim, gedit, Notepad++, Atom та ін. Сучасні текстові редактори пропонують базові зручності на зразок пошуку та заміни, підсвітки синтаксису тощо.

Наприклад, команда **head** виводить перші кілька рядків вмісту файла. Прапорець -n визначає кількість таких рядків, за умовчанням їх 10:

\$ head -n 3 назвафайлу

Останні декілька рядків дозволяє вивести команда **tail**. Для встановлення кількості використовуються прапорці -n +N, де N- кількість рядків:

```
$ tail -n +4 назвафайлу
```

Команда **cat** конкатенує список файлів та направляє їх у стандартний потік виводу (зазвичай у термінал). Дана команда може застосовуватись як для одного файлу, так і для кількох. Часто вона дозволяє швидко переглянути кілька файлів (при цьому може з'явитись звинувачення <u>UUOC</u>).

```
$ cat назвафайлу1 назвафайлу2
```

Інший інструмент швидкого перегляду файлу — команда \underline{less} . Вона відкриває vim-подібне вікно, текст доступний тільки для зчитування (також існує команда more, проте вона має менше можливостей).

Видалення файлу можна здійснити за допомогою команди **rm**, проте будьте обережні, оскільки відновленню такі файли вже не підлягають:

```
$ rm назвафайлу && ls
```

Безпечніше додати перевірочне сповіщення "are you sure?" за допомогою прапорця -i. Виглядає це приблизно так:

```
$ rm -i назвафайлу
rm: remove regular empty file 'назвафайлу'? у
```

Виведіть вміст директорії з файлами, видаліть один зі створених файлів та виведіть оновлений вміст директорії.

Для створення та видалення каталогів застосовують команди **mkdir** та **rmdir** відповідно. Команда **rmdir** видаляє тільки порожні директорії, проте можливо видалити каталог з усім вмістом:

```
$ rm -rf назвапапки
```

-r = recursive, -f = force. Проведіть аналогічні операції з каталогом та виведіть вміст батьківської директорії до і після видалення..

Команда переміщення файлу суміщена з командою перейменування — \mathbf{mv} . Можливо перемістити файл у нову директорію без зміни назви або встановити «новий файл»:

\$ ls && mv шляхдофайлу новийшляхдофайлу && ls

Перемістіть один з файлів на рівень вище та перейменуйте його довільним чином. Поверніться до старого каталогу та скопіюйте з нього файл у новостворений каталог (команди **mkdir** та **ср**). Аргументи копіювання подібні до аргументів **mv**.

За умовчанням, команда mkdir створює одну директорію. Це означає, що створити каталог dir1/dir2/dir3 неможливо, якщо немає каталогу dir1/dir2. Проте за допомогою прапорця —р проблема вирішується:

\$ mkdir -p dir1/dir2/dir3 && ls

Спробуйте створити подібні вкладені каталоги без прапорця—р (зафіксувати помилку) та з ним. Візуалізуйте дерево каталогів за допомогою команди **tree**:

tree -L 2

Також продемонструйте рівень вкладеності (L) 3 для кореневого каталогу. Приховайте порожні директорії у виводі за допомогою ключа –prune

\$ tree --prune

Зауважте, що також з виводу прибираються «рекурсивно порожні» директорії, тобто каталоги, в яких присутні підкаталоги, проте всі вони всередині порожні.

Наступним кроком ϵ оцінка зайнятості дискового простору наявними файлами. Може використовуватись команда **df**, яка дозволя ϵ визначати, скільки місця займають файли на дисках системи (жорстких дисках та ін.):

\$ df -h

Прапорець —h у даному контексті означає "human-readable". Деякі команди використовують цю угоду для відображення розмірів файлів та дисків з позначками К (кілобайти), G (гігабайти) тощо замість виводу величезних чисел для представлення кількості байтів.

Команда **du** показує використання простору пам'яті конкретною директорією або її субдиректоріями. Опційний параметр --max-depth=N обмежує показ директорій в N рівнів:

Командний рядок також має в розпорядженні команду для показу всіх працюючих у даний момент процесів (jobs):

\$ ps

Змініть пароль облікового запису на більш захищений! Використовуйте команду passwd:

```
$ passwd
Changing password for назвааакаунта.
(current) UNIX password: <type current password>
Enter new UNIX password: <type new password>
Retype new UNIX password: <type new password again>
passwd: password updated successfully
```

Почистити екран від тексту можна за допомогою команди **clear**, яка просто додаєть достатню кількість переходів на новий рядок.

3. Додаткові можливості командного рядка bash

Детальніший огляд файлового простору можна отримати за допомогою команди **ncdu** (NCurses Disk Usage). Вона відкриває vim-подібне вікно (q для виходу), яке доступне лише для читання:

\$ ncdu

Усі запущені в даний момент процеси та їх власників, займану пам'ять та ін. можна відобразити, застосувавши команду **top**. Покращена, інтерактивна версія викликається за допомогою команди **htop**. Можна додати прапорець **-u назвакористувача**, щоб відфільтрувати процеси за їх власником.

За допомогою bash можна викликати REPL (Read-Evaluate-Print Loop) для конкретних мов програмування. Наприклад, консоль мови Python запускається командою **python**, **python3** тощо. Виклик quit() або Ctrl+D дозволить вийти з даного режиму.

```
puasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$ python3
Python 3.6.7 (default, Oct 22 2018, 11:32:17)
[GCC 8.2.0] on linux
Type "help", "copyright", "credits" or "license" for more information.
>>> quit()
puasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$
__
```

Аналогічні дії доступні для мови Java за допомогою команди jshell. У випадку відсутності потрібних модулів командний рядок запропонує довстановити їх.

Більшість команд чи програм мають корисний прапорець **-version** або **--version**, який показує їх версію. Зверніть увагу, що деякі програми використовують прапорець -v для показу версії, а інші – для управління деталізацією виводу інформації (verbosity).

```
$ 1s -version
$ ncdu -version
$ python3 --version
```

Командний рядок дозволяє вивести змінні середовища, доступні для операційної системи:

\$ printenv

Проте також можна створювати власні змінні та присвоювати їм значення. Вивести таке значення дозволяє команда **echo**. За наявності пробілів значення слід огорнути подвійними лапками. Дані змінні буде видно в межах працюючого процесу, проте за потреби розширення видимості на підпроцеси слід дописати команду **export**:

```
myvar=hello

$ echo $myvar

$ myvar="hello, world!" && echo $myvar

$ export myvar="another one" && echo $myvar
```

Допускається видалення значення змінної шляхом застосування команди **unset** або присвоєнням порожнього значення (відсутністю тексту після знаку «=»). Зверніть увагу, що для виведення значення командою есһо слід дописувати символ \$ перед назвою змінної.

```
puasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$ myvar=hello
puasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$ myvar=
puasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$ echo myvar
myvar
puasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$ echo $myvar
puasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$ =
```

Додаткові зручності пропонує запис довгих команд у змінні-псевдоніми (aliases), що в подальшому може спростити роботу з командним рядком. Для цього слід записати команду в форматі

alias назвазмінної="тексткоманди"

```
puasson@DESKTOP-GTL1VH4: ~
ouasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$ alias lc="ls -l -a -h -t"
ouasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$ lc
total 8.0K
drwxr-xr-x 1 puasson puasson 4.0K Feb 16 10:01 .
-rw----- 1 puasson puasson 16 Feb 16 10:01 .python_history
drwx---- 1 puasson puasson 4.0K Feb 16 09:50 .config
-rw----- 1 puasson puasson 235 Feb 14 07:24 .bash_history
rw-r--r-- 1 puasson puasson 0 Feb 13 08:38 .sudo as admin successful
drwxrwxrwx 1 puasson puasson 4.0K Feb 13 08:20
drwxrwxrwx 1 puasson puasson 4.0K Feb 13 08:09
-rw-r--r-- 1 puasson puasson 807 Feb 13 07:57 .profile
-rw-r--r- 1 puasson puasson 3.7K Feb 13 07:57 .bashrc
rw-r--r-- 1 puasson puasson 220 Feb 13 07:57 .bash logout
                            4.0K Feb 13 07:57
drwxr-xr-x 1 root
                  root
ouasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$
```

Видалити псевдонім дозволяє команда unalias:

\$ unalias lc

Про відмінності між змінними та псевдонімами можна почитати тут. Деякі програми, на зразок Git, дозволяють створювати псевдоніми тільки для використання в цих же програмах. Загалом командний рядок bash має власну просту скриптову мову, роботу з якою будемо розглядати в наступному практичному занятті.

Комадний рядок має широкі можливості з пошуку. Команда **whereis** шукає «ймовірно корисні» файли, пов'язані з конкретною командою:

\$ whereis ls

За допомогою команди **which** можна отримати розташування бінарного файлу шуканої команди. Первинна версія команди, яка прихована за псевдонімом, також може бути визначена командою **which**:

```
$ which ls
/bin/ls
```

```
puasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$ alias ls="ls -1"
puasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$ ls
total 0
drwxrwxrwx 1 puasson puasson 4096 Feb 13 08:09 test1
drwxrwxrwx 1 puasson puasson 4096 Feb 13 08:20 test2
puasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$ /bin/ls
test1 test2
puasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$
```

Також присутня команда **whatis**, яка виводить однорядковий опис команд з їх man-сторінки:

```
$ whatis whereis which whatis

whereis (1) - locate the binary, source, and manual page files for a command

which (1) - locate a command

whatis (1) - display one-line manual page descriptions
```

Шукати файл в системі допомагає команда **locate**. Вона звертається до періодично оновлюваного кешованого списку файлів. Оскільки пошук іде лише по списку, така реалізація швидша за альтернативну команду — **find**.

```
puasson@DESKTOP-GTL1VH4: ~
ouasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$ locate README.md
/usr/share/doc/bash/README.md.bash completion.gz
/usr/share/doc/bash-completion/README.md.qz
/usr/share/doc/command-not-found/README.md
/usr/share/doc/git/README.md
/usr/share/doc/iso-codes/README.md.gz
/usr/share/doc/libfuse2/README.md
/usr/share/doc/libgeoip1/README.md.gz
/usr/share/doc/libgnutls30/README.md.gz
/usr/share/doc/libidn2-0/README.md.gz
/usr/share/doc/networkd-dispatcher/README.md.gz
/usr/share/doc/psmisc/README.md
/usr/share/doc/python3-httplib2/README.md
/usr/share/doc/python3-json-pointer/README.md
/usr/share/doc/python3-jsonpatch/README.md
/usr/share/doc/sosreport/README.md
/usr/share/doc/tcpdump/README.md.gz
/usr/share/doc/unattended-upgrades/README.md.gz
ouasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$
```

Команда **find** проходить по файловій системі, шукаючи файли, які існують у даний момент. Для команди locate це може бути не так. Крім того, перша версія find була написана ще в 1971 році для Unix, тому є набагато більш поширеною, ніж команда locate, що з'явилась у 1994 році в GNU. Також команда find має набагато більше можливостей: може шукати файли за тривалістю їх зберігання, розміром, власником, типом, дозволами, глибиною вкладеності, часовому штампу; застосовувати регулярні вирази для пошуку та ін.

```
puasson@DESKTOP-GTL1VH4:~
puasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$ find /usr/-iname "README.md"
/usr/share/doc/command-not-found/README.md
/usr/share/doc/git/README.md
/usr/share/doc/psmisc/README.md
/usr/share/doc/psmisc/README.md
/usr/share/doc/python3-httplib2/README.md
/usr/share/doc/python3-json-pointer/README.md
/usr/share/doc/python3-jsonpatch/README.md
/usr/share/doc/sosreport/README.md
/usr/share/doc/sosreport/README.md
/usr/share/doc/wslu/README.md
/usr/share/doc/wslu/README.md
```

Командний рядок bash має кілька команд для обміну даними в мережі. Наприклад, команда **ping** намагається відкрити лінію комунікації з хостом у мережі. Зазвичай вона використовується для перевірки наявності Інтернет-з'єднання та переривається комбінацією клавіш Ctrl+C:

\$ ping google.com

Для простого завантаження файлів з мережі Інтернет можна використовувати команди wget або curl:

```
$ wget \
> http://releases.ubuntu.com/19.10/ubuntu-19.10-desktop-amd64.iso

$ curl \
> http://releases.ubuntu.com/19.10/ubuntu-19.10-desktop-amd64.iso \
> --output ubuntu.iso
```

Команда **curl** може застосовуватись у такій же манері, як і wget (не забувайте прапорець --output). Обидві команди мають свої сильні та слабкі сторони. curl підтримує набагато більше протоколів та ширше розповсюджена, ніж wget; також curl може надсилати дані, а wget — тільки отримувати їх. У той же час, wget дозволяє завантажувати файли рекурсивно, що не підтримується командою curl.

Розроблені на базі Debian дистрибутиви Linux мають чудовий інструмент управління пакетами **apt**. Він використовується для інсталяції, оновлення чи видалення програмного забезпечення на машині. Для пошуку конкретного програмного засобу використовуйте команду **apt search**, а для встановлення — **apt install**:

```
$ apt search bleachbit
$ sudo apt install bleachbit
```

Програмне забезпечення для Linux часто надходить запакованим у файли .tar.gz ("tarball"):

```
$ wget \
> https://github.com/atom/atom/releases/download/v1.35.0-beta0/atom-amd64.tar.gz
```

Такі файли можна розпакувати за допомогою команди **gunzip**:

```
$ gunzip atom-amd64.tar.gz && ls
```

Файл .tar.gz розпакується в файл .tar, який надалі можна розархівувати в папку з файлами командою **tar -xf** (-x означає "extract", -f задає файл):

```
$ tar -xf atom-amd64.tar && mv \
```

Для обернених операцій можна створити (-c) tar-файл з папки та заархівувати (або розархівувати) його з прапорцем -z:

```
$ tar -zcf compressed.tar.gz atom && ls
```

.tar-файли також можна заархівувати за допомогою команди gzip:

```
$ gzip atom-amd64.tar && ls
```

За умовчанням shell-команди зчитують введену інформацію зі стандартного потоку вводу (stdin або 0) та записують в стандартний потік виводу (stdout або 1), поки не трапиться помилка, яка спрямує вивід у стандартний потік помилок (stderr або 2).

Команда **echo** записує текст у stdout за умовчанням, що в більшості ситуацій призводить до друку інформації в консоль (термінал):

```
$ echo "hello"
```

Конвеєрний (ріре) оператор | перенаправляє вивід першої команди на ввід другої:

```
$ echo "example document" | wc
```

> перенаправляє вивід з stdout у конкретне місце:

```
$ echo "test" > file && head file
```

Команда **printf** ϵ покращеною версією echo, дозволя ϵ форматувати та екранувати текст:

```
$ printf "1\n3\n2"

1
3
2
```

≺ отримує ввід з деякого місця, а не stdin:

```
$ sort <(printf "1\n3\n2")

1
2
3</pre>
```

Рекомендований спосіб спрямувати вміст файлу команді — використати **<**. Зауважте, що це спричиняє дані «перетікати» справа наліво в командному рядку:

```
$ printf "1\n3\n2" > file && sort < file

1
2
3</pre>
```

Потоки вводу та виводу можна перенаправити за допомогою операторів |, > та <, проте stdin, stdout та stderr також можна змінювати напряму, використовуючи числові ідентифікатори. Наприклад, запис в stdout або stderr можна здійснити операторами >&1 або >&2 відповідно:

```
$ cat test
echo "stdout" >&1
echo "stderr" >&2
```

За умовчанням, stdout та stderr виводять дані в термінал:

```
$ ./test
stderr
stdout
```

Перенаправлення stdout в /dev/null залишає для виводу в консоль лише stderr:

```
./test 1>/dev/null
stderr
```

Аналогічна операція з stderr призводить до виводу в термінал stdout:

```
$ ./test 2>/dev/null
```

stdout

Перенаправлення всього виводу в /dev/null:

```
$ ./test &>/dev/null
```

Спрямувати вивід в stdout та довільну кількість інших місць можна за допомогою команди **tee**:

```
ls && echo "test" | tee file1 file2 file3 && ls

file0

test
file0 file1 file2 file3
```

4. Розширені можливості командного рядка bash

У командному рядку присутні команди для управління обліковими записами та групами. Враховуючи, що користувачі можуть логінитись багато разів, коли, наприклад, підключається по ssh-протоколу, отримати повний перелік можна з файлу /etc/passwd. ОБЕРЕЖНО! Не вносьте зміни в цей файл, оскільки це може пошкодити аккаунти користувачів! Детальніше тут.

```
ouasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$ alias au="cut -d: -f1 /etc/passwd | sort | uniq"
ouasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$ au
apt
backup
bin
daemon
dnsmasq
games
gnats
irc
landscape
list
lp
mail
man
messagebus
news
nobody
oollinate
puasson
root
sshd
sync
sys
syslog
systemd-network
systemd-resolve
estuser
```

У переліку користувачів можете побачити, зокрема, обліковий запис суперкористувача (root), поточний обліковий запис (тут – puasson), а також аккаунт testuser, який перед цим було додано за допомогою команди **useradd**:

\$ sudo useradd testuser

Командний рядок дозволяє перевіряти назву активного облікового запису за допомогою команди **whoami**:

\$ whoami

та запускати команди з-під іншого користувача шляхом виклику

sudo - u назвакористувача (потрібно буде ввести пароль):

```
puasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$ sudo -u testuser touch def && ls -l [sudo] password for puasson:
touch: cannot touch 'def': Permission denied
puasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$
```

Якщо не дописати -u, вважатиметься, що команда виконуватиметься суперадміністратором (обліковий запис root). У даному випадку виконати команду створення файлу з назвою def неможливо, оскільки немає необхідних дозволів для цього для аккаунта testuser. Крім того, на даному етапі обліковий запис не активовано, оскільки не встановлено пароль для його подальшого використання.

```
puasson@DESKTOP-GTL1VH4:~

puasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$ passwd testuser

passwd: You may not view or modify password information for testuser.

puasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$ sudo passwd testuser

[sudo] password for puasson:

Enter new UNIX password:

Retype new UNIX password:

passwd: password updated successfully
```

Відкрийте ще одну консоль та переключіться в інший аккаунт за допомогою команди su:

```
puasson@DESKTOP-GTL1VH4:~

puasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$ su testuser

Password:

$ whoami

testuser

$
```

Таким чином, матимемо дві консолі, які ϵ робочим простором для відповідних облікових записів. Зробимо облікові записи рівноправними, додавши новостворений аккаунт у групу sudo (адміністративних облікових записів):

```
d puasson@DESKTOP-GTL1VH4:~

puasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$ sudo usermod -aG sudo testuser
[sudo] password for puasson:
```

Аналогічні дії можна виконувати з групами користувачів: команди groupmod

```
puasson@DESKTOP-GTL1VH4: ~
ouasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$ alias ag="cut -d: -f1 /etc/group | sort"
ouasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$ aq
adm
admin
audio
backup
bin
cdrom
crontab
daemon
dialout
dip
disk
fax
floppy
games
gnats
input
irc
kmem
landscape
list
lp
lxd
mail
man
messagebus
mlocate
netdev
```

Команда su дозволяє тимчасово перейти до іншого облікового запису. Для повернення до первинного аккаунту слід набрати команду **exit**. Детальніше про відмінності команд sudo i su можете розглянути тут.

Суперкористувач (зазвичай root) — єдиний аккаунт, з якого можна встановлювати програмне забезпечення, створювати користувачів та ін. Якщо про це забути, можна отримати подібну помилку:

```
$ apt install ruby

E: Could not open lock file /var/lib/dpkg/lock-frontend - open (13: Permission denied)

E: Unable to acquire the dpkg frontend lock (/var/lib/dpkg/lock-frontend), are you root?
```

Дописування перед цією командою sudo вирішить проблему. Або можна використати шорткат «!!»:

```
$ apt install ruby
E: Could not open lock file /var/lib/dpkg/lock-frontend - open (13: Permission denied)
E: Unable to acquire the dpkg frontend lock (/var/lib/dpkg/lock-frontend), are you root?
[ andrew@pc01 ~ ]$ sudo !!
sudo apt install ruby
Reading package lists...
```

Правильний ввід паролю при запуску sudo-команд зазвичай дає 15 хвилин для роботи в режимі суперкористувача. Після їх завершення буде потрібно вводити команду sudo заново.

Працюючи з файлами, можна зчитувати (r), записувати (w) та/або виконувати (x) їх від різних користувачів, груп користувачів або й без них. Дозволи для файлу можна переглянути за допомогою команди **ls -1**. Результат представляється 10-символьним рядком, наприклад, **drwxr-xr-x**.

```
$ 1s -lh

total 8

drwxr-xr-x 4 andrew andrew 4.0K Jan 4 19:37 tast
-rwxr-xr-x 1 andrew andrew 40 Jan 11 16:16 test
-rw-r--r- 1 andrew andrew 0 Jan 11 16:34 tist
```

Перший символ кожного рядка представляє тип файлу (d = директорія, l = посилання (лінк), - = звичайний файл тощо); потім представлено три групи символів, які описують дозволи, встановлені користувачем-власником (u), групою-власницею (g) та іншими користувачами (o). Число після рядка вказує кількість посилань у файловій системі на цей файл.

```
r – дозвіл на читання (read),
```

w – дозвіл на запис (write),

x – можливість виконання (executable).

Якщо директорія має дозвіл х, це значить, що її можна відкрити, а вміст — перелічити. Ці три дозволи зазвичай представляються одним десятковим числом, отриманим з 3-бітового двійкового числа (1 — дозволено, 0 — заборонено). Наприклад, $r-x \rightarrow 101 \rightarrow 5$. Тому попередні файли мають дозволи 755, 755 та 644 відповідно.

Рядки продовжуються ім'ям власника та його групою. Потім виводиться розмір файлу, час останніх змін та назва файлу. Прапорець -h робить вивід читабельним.

Внести зміни до дозволів для файлу можна за допомогою команди **chmod**:

або додаючи (+) або видаляючи (-) дозволи rwx за допомогою прапорців:

```
$ chmod +rwx tist && chmod -w test && ls -lh

chmod: test: new permissions are r-xrwxrwx, not r-xr-xr-x

total 8.0K

drwxr-xr-x 4 andrew andrew 4.0K Jan 4 19:37 tast

-r-xrwxrwx 1 andrew andrew 40 Jan 11 16:16 test

-rwxr-xr-x 1 andrew andrew 0 Jan 11 16:34 tist
```

Власника файлу можна змінити за допомогою команди chown

```
$ sudo chown назвааккаунту test
```

Відповідну групу можна замінити командою сhgrp:

```
$ sudo chgrp hadoop tist && ls -lh

total 8.0K

drwxr-xr-x 4 andrew andrew 4.0K Jan 4 19:37 tast
----w--w- 1 marina andrew 40 Jan 11 16:16 test
-rwxr-xr-x 1 andrew hadoop 0 Jan 11 16:34 tist
```

Командний рядок bash має багато функціональних можливостей для роботи з текстом. Команда uniq дозволяє друкувати унікальні (за умовчанням) або повторювані рядки. Наприклад, виконає запис у два файли:

Команда sort дозволить відсортувати рядки в алфавітно-цифровому порядку:

```
$ sort файл2
1
2
3
```

Команда **diff** повідомить про те, які рядки відрізняються між двома файлами:

```
$ cmp файл1 файл2
Файл1 файл2 differ: char 3, line 2
```

Команда стр побайтово порівнює файли та виводить відмінності:

```
$ cmp файл1 файл2
Файл1 файл2 differ: char 3, line 2
```

Також доступна команда **cut**, призначена для розрізання рядка на секції, відокремлені символом-роздільником (корисно для обробки CSV-файлів). Прапорець -d задає роздільник, а -f - field index для друку (починаючи з 1 для першого поля):

```
$ printf "137.99.234.23" > файл3
$ cut -d'.' Файл3 -f1
137
```

Команда **sed** широко використовується для заміни одного рядка іншим всередині файлу:

```
$ echo "old" | sed s/old/new/
```

Проте sed — дуже потужна утиліта. Вона дозволяє виконувати заміни на базі регулярних виразів, вибірково друкувати рядки файлу, які відповідають або містять деякий паттерн, редагувати текстові файли на льоту або неінтерактивно та багато іншого. Кілька хороших туторіалів по sed: тут, тут і тут.

Командний рядок bash пропонує набір операцій на базі зіставлення паттернів. Наприклад, команда grep (globally for a regular expression and print it) використовується для пошуку тексту в файлах.

```
$ grep -e ".*fi.*" /etc/profile

abo

$ grep "hasbaakkayhty" /etc/passwd
```

Дана команда — хороший вибір для простого пошуку рядків у файлі, якщо планується дозволяти іншим програмам працювати з цими рядками (або тільки переглядати їх). grep підтримує прапорець -Е для розширених регулярних виразів, -F для зіставлення з будь-яким одним рядком з багатьох за раз, -г рекурсивно шукає файли всередині папки. Ці прапорці використовуються для реалізації як окремі команди: egrep, fgrep та rgrep, проте зараз вони вважаються застарілими.

Команда **awk** підтримує мову зіставлення за шаблоном, побудовану навколо зчитування та оперування делімітованими файлами даних, на зразок CSV. Для орієнтування: grep доречна для знаходження рядків та шаблонів у файлах, sed — для заміни рядків у файлах виду 1:1, а awk — для виділення рядків та шаблонів з файлів для подальшого аналізу. Для прикладу роботи з командою awk розглянемо файл з двома стовпцями даних

\$ printf "A 10\nB 20\nC 60" > file

Виконаємо цикл з ітераціями по рядках, додаватимемо числа до суми, інкрементуватимемо лічильник та виведемо середнє значення:

```
$ awk 'BEGIN {sum=0; count=0; OFS=" "} {sum+=$2; count++} END {print "Average:",
sum/count}' file
```

Вивід: Average: 30. Детальніше про відмінності між sed, grep, awk можна розглянути тут.

Наступні команди, починаючи з розділу «Copying Files Over ssh» перечитайте для саморозвитку тут.

```
puasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$ sudo touch ghi && ls -l total 0
-rw-r--r- 1 root root 0 Feb 16 11:58 def
-rw-r--r- 1 root root 0 Feb 16 11:59 ghi
drwxrwxrwx 1 puasson puasson 4096 Feb 13 08:09 test1
drwxrwxrwx 1 puasson puasson 4096 Feb 13 08:20 test2
puasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$
```

```
opuasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$ sudo usermod -aG testgroup testuser puasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$ groups puasson adm dialout cdrom floppy sudo audio dip video plugdev lxd netdev puasson@DESKTOP-GTL1VH4:~$
```

Далі буде: Advanced

 $\underline{https://dev.to/awwsmm/101-bash-commands-and-tips-for-beginners-to-experts-30je}$